

JAUME BARTUMEU
President Progressistes-SDP

PLAÇA DEL POBLE

Anticipar i preparar el revifament

Cal un horitzó per esvair l'angoixa i la malfiança

Dimarts passat a *La Vanguardia*, Miquel Roca Junyent escrivia que tothom “coincideix que amb l'acabament de l'etapa de la pandèmia començarà una altra etapa caracteritzada per una crisi econòmica i social de dimensions molt greus i preocupants.”

La pandèmia ha vingut a recordar-nos que Andorra és vulnerable i fràgil i, també, que no ho sabem tot. En conseqüència, el ministre portaveu no hauria pas d'actuar com si ho sabés.

Cada dia fa més angúnia adonar-se que els que són al capdavant no entenen aquesta crisi i no plantegen una política coherent.

Allí on caldria una voluntat sincera de salvar el país suren propòsits partidistes de descavalcar el Govern i, a la inversa, de desfer cap possibilitat d'una alternativa seriosa.

El temps dirà, a ben segur, que ara no era el moment de l'electoralisme, amb el país abocat a la pitjor recessió i crisi social dels últims noranta anys.

D'ençà de l'inici de l'epidèmia vam optar per ser útils. Vam decidir deixar pel dia següent de la sortida de la crisi el moment del balanç i de treure les lliçons de tot plegat. Vam entendre que era l'hora de la responsabilitat però també de la sinceritat i la transparència per poder superar aquesta catàstrofe.

I la transparència no és només una possible opció. És una obligació.

Les diferents –i contradictòries– versions sobre la utilitat de les mascaretes i dels tests són en

la memòria de tots. Com també hem vist que el Govern va publicar fa un mes al BOPA la llista nominativa de les persones que han rebut una ajuda a l'habitatge, i ara vol amagar les empreses i professionals que han pogut accedir als crèdits tous finançats pel Govern (que paga l'interès exigit pels bancs) i avalats pel Govern (que haurà de pagar si el beneficiari no compleix amb el banc).

I per si amb aquesta ocultació no n'hi hagués prou per atiar la malfiança, arriba la proposta sobre la traçabilitat de la ciutadania mitjançant el telèfon mòbil. Independentment del precedent que es crearia amb aital dispo-

El Govern vol amagar les empreses que s'han beneficiat dels crèdits tous

No era el moment de l'electoralisme, davant de la pitjor crisi de l'últim segle

sitiu –no volem passar del confinament de tots a la vigilància de cadascú– la seva teòrica eficàcia necessita un debat públic i no una aplicació, d'amagatotis, de disposicions menystenidores de la Constitució per a l'adopció de les quals el Govern no té cap habilitació, per molt que pugui aconseguir la benedicció de l'Agència de Protecció de Dades.

La ciutadania ha aprovat fins ara la majoria de les mesures adoptades, però cada dia es nota més que considera que el Govern els amaga moltes coses. Això genera escepticisme, inquietud i a vegades fins i tot angoixa. I porta a la malfiança i a la distància.

La crisi nascuda de la suspensió d'una gran part de la nostra activitat s'ampliarà el mes de maig amb una crisi econòmica que els que toquem de peus a terra sabem que serà sense precedents des de la Segona Guerra Mundial.

Les mesures acordades, a l'entorn de la suspensió temporal dels contractes de treball i la reducció de jornada laboral, ajudaran, però encara deixen penjades moltes persones.

El capteniment dels bancs continua essent el de la selecció dels riscos, i el Govern ho ha volgut avalar tot sense exigir-los la tan airejada corresponsabilitat.

Que no ens vulguin fer creure que les mesures actuals són suficients.

Al mes de setembre la crisi sanitària no haurà desaparegut, malgrat que tots confiem que estarà esvaint-se, però la crisi econòmica, i en conseqüència social, ens colpejarà amb una brutalitat sense precedents. El nombre de persones desocupades pujarà, les fallides es multiplicaran, fet pel qual les angoixes i dificultats socials només faran que créixer.

S'acosta l'hora d'anticipar i preparar la següent etapa, que ha de servir per donar un horitzó versemblant a les andorranes i els andorrans.